

Palkovics Imre: Miért marad távol a Munkástanácsok a hibrid demonstrációktól?

Pártpolitikai célokat szolgáló akciónak tartom a szombati megmozdulásokat, amelyek nem szolgálják a munkavállalók érdekében megfogalmazott szakszervezeti célokat.

Nem várható a társadalom széleskörű támogatottsága egy olyan akcióhoz, ahol a szakszervezetek -kilépve szerepkörükből és eredeti követeléseiket háttérbe helyezve-, a harmatgyenge ellenzékkel összekapaszkodva kormányt óhajtanak buktatni.

Azokkal kapaszkodnak össze, akiknek kormányzása idején túlfogyasztással vádolták a munkavállalókat (Csillag István akkori gazdasági miniszter szerint ezért "a reálkereset csökkentés a versenyképesség záloga"). Csökkentették is a bérek vásárlóértékét a kétszámjegyű inflációval. Nem a kétszámjegyű bérnövekedés időszaka volt ez. Kóka János nevű miniszterük "békáknak" nevezte a közszolgálati dolgozókat, akiknek nincs beleszólásuk a munkahelyeik ügyeibe, "a mocsár lecsapolásába". Eladósították az országot, csak a nemzetközi befektetők érdekeit harsogták, amely szerintük egy a nemzetével. Megtagadták határon túlra szakadt testvéreinket.

Most szintén a nemzet érdekei elé akarják helyezni gazdáik érdekeit a kormány megbuktatásával.

Amikor először nagymértékű minimálbéremelést javasolt a kormány, azok a szakszervezetek, akik most keveslik a 8 százalékos minimálbér és garantált bérminimum emelést, még kórusban jajveszékelték a munkáltatókkal együtt, hogy tömeges munkanélküliség lesz. Említhetem még a vasárnapi boltzárat, amit szintén a befektetők érdekében követeltek eltörölni, hogy a munkavállalóknak vasárnap is kelljen dolgozniuk. Ez az ellenzék most krokodilkönnyeket hullatva rabszolgotörvényezik.

Az országos sztrájkból semmi sem lesz, hacsak helyi munkabeszüntetésekre nem hivatkozik a propaganda sajtójuk, mint országos és általános sztrájkra (ami az esetlegesen, menetrendszerűen bekövetkező győri Audi bérvita során előfordulhat, de ennek a munkabeszüntetésnek valójában nem lesz köze a rabszolgotörvényhez).

Mindemellett sajnálatos, hogy a kormány nem hajlandó tárgyalni a szakszervezetek azon részével sem, akik pártsemlegesen, pragmatikusan igyekeznek a munkavállalók érdekeit megvitatni. Le kell szögezni, hogy nem csak a túlmunka szabályozásával vannak problémák, hanem többek között a kordedvezményes nyugdíj helyébe lépő új rendszer ügye sem halad előre egy millimétert sem. Számos kérdésben nem értünk egyet a pártpolitikai terepre tévedt szakszervezeti kollégák felvetéseivel, abban viszont nincs vita közöttünk, hogy érdemi párbeszédre lenne szükség a konfliktusok kezelésére. A párbeszédben a kormánynak, munkaadóknak, szakszervezeteknek kell részt vennie, és nem a politikai pártoknak és az úgynevezett civil szervezeteknek. Ők akkor kerülhetnek tárgyalási pozícióba, ha megszerzik a végrehajtó hatalmat. A jelek szerint erre még várniuk kell, a kormánybuktatás érdeklődés hiányában ismét elmarad.

Budapest, 2019.01.17.

Palkovics Imre